

Full diocesà

27 de desembre del 2015

p5 – Bicentenari de la mort del bisbe Veyan

p6 – Mig milió de persones ateses per Càritas

El Papa obrint la Porta Santa a Bangui (República Centroafricana)

Francesc obre portes

El Papa ha obert tres portes santes en motiu de l'Any de la Misericòrdia: a Bangui (Àfrica), al Vaticà i a Sant Joan de Laterà.

El papa Francesc ha volgut recordar un dels motius d'aquest Jubileu: els cinquanta anys de la clausura del Concili Vaticà II, que va definir com «una gran trobada entre l'Església i els homes del seu temps». Per al Romà Pontífex aquest Jubileu és «un do de gràcia. Entrar per la porta significa descobrir la profunditat de la misericòrdia del Pare que acull tothom i surt personalment a l'encontre de cadascú. És ell

qui ens busca. És ell qui surt a la nostra trobada. Serà un any per a créixer en la convicció de la misericòrdia».

L'episcopat català ha volgut en aquest inici de l'Any Sant adreçar un document a tots els fidels recordant també aquesta efemèride del darrer concili i, en especial, fent referència a la reforma litúrgica. Glossarem el document, titulat «Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia» en pròximes edicions. Els bisbes destaquen la importància de la reforma en la finalitat educadora i catequètica de la litúrgia.

«Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor»

Sagrada Família / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

(3,3-7.14-17a)

Salm responsorial

Feliços els fidels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.
(Salm 127)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

(3,12-21)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys pujaren a

celebrar les festes com era costum, i passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaren entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem a buscar-lo. El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.» Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.
(2,41-52)

«Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència...»

El misteri del temple

Josep Molist i Rifà, prev.

Potser a causa dels efectes de la crisi cultural finisecular sobre els costums socials, el papa Benet XV va voler emfatitzar l'ideal cristià de la família incorporant la festa de la família de Natzaret al calendari litúrgic. Era l'any 1921. Els textos bíblics d'aquesta festa, en la infraoctava de Nadal, són com una lent que permet guaitar cap endins i cap enfora: al misteri revelat i a les formes de vida de la família cristiana.

En el leccionari del cicle C hi trobem el que podríem anomenar l'evangeli de l'adolescència de Jesús. La família piadosa de Natzaret, tal com prescrivia la Torà, pelegrina a Jerusalem. Perquè el poble d'Israel és un poble constantment en camí. I el temple és el lloc de la presència més plena de Déu. Per a sorpresa dels seus pares —i del lector—, Jesús es perd. El troben a l'atri anhelat del temple, dialogant a la manera de l'escola del seu temps, amb els doctors de la Llei. D'aquesta manera, Jesús aconsegueix obediencialment la voluntat del seu Pare: «No sabíeu que jo només podia ser a la casa del meu Pare?» L'evangelista, havent-se informat minuciosament a través dels records que Maria conservava en el seu cor, sembla voler fer-nos entendre que Josep i Maria, en procés de maduració de la fe, encara no podien comprendre aquesta resposta.

René Laurentin associa el temps narratiu de l'episodi al procés temporal transcorregut entre la mort i la resurrecció de Jesús. Segons aquest teòleg, el relat seria el preludi, no solament de la missió, sinó també del Misteri Pasqual de Jesús.

La imatge

Jesús conversant amb els doctors al temple (1954). Albert Ràfols. Església parroquial de Santa Eugènia del Congost, Tagamanent (Vallès Oriental).

Ens diu l'evangeli de sant Lluç que Jesús a dotze anys d'edat ja escoltava, preguntava i responia. Ara continua fent-ho i ens meravella amb els seus ensenyaments que fan referència a la nostra relació amb el Pare. No sempre comprenem les seves respostes, però cal conservar-les en el nostre cor, com Maria.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

28 dilluns

—Els Sants Innocents, màrtirs (s.I)
1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 /
Mateu 2,13-18

29 dimarts

—Sant Tomàs Becket, bisbe i màrtir (1118-1170)
—Sant David (ss.XI-X aC.)
1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluç 2,22-35

30 dimecres

—Sant Roger, bisbe (*1276)
—Sant Sabí, bisbe (*303)
—Sant Honori, bisbe
1 Joan 2,12-17 / Salm 95 /
Lluç 2,36-40

31 dijous

—Sant Silvestre I papa (c.270-335)
—Santa Coloma, màrtir (*274)
1 Joan 2,18-21 / Salm 95 /
Joan 1,1-18

1 divendres

—Santa Maria, Mare de Déu
Nombres 6,22-27 / Salm 66 /
Gàlatas 4,4-7 / Lluç 2,16-21

2 dissabte

—Sant Basili el Gran, bisbe (c.329-†379)
—Sant Gregori, bisbe (c.329-†c.390)
1 Joan 2,22-28 / Salm 97 /
Joan 1,19-28

3 diumenge II després de Nadal / Cicle C

—El Santíssim Nom de Jesús
—Santa Genoveva, verge (ss.III-IV)
—Sant Daniel màrtir (*168)
Sira 24,1-2,8-12 / Salm 147 /
Efes 1,3-6,15-18 / Joan 1,1-18

Nova web de la Delegació de Joventut

Redacció

La Delegació de Joves del bisbat de Vic compta amb una renovada web (www.jbvic.com), en què es poden trobar totes les informacions que organitza.

La Delegació de Joves és l'espai que, en comunió amb el nostre bisbe Romà, busca coordinar i dinamitzar el treball amb i dels joves cristians al bisbat de Vic. Intentem acompanyar i animar el seu camí de fe: tant per als que treballen en moviments, grups, parròquies, lleure, etc, com per als que estan fora de qualsevol estructura. El marc de la seva tasca està expressat en la carta del bisbe als joves «Cerqueu i trobareu» (la teniu penjada en aquest web), on exposa tot un itinerari de fe per als joves.

Les darreres activitats realitzades han estat un recés d'Advent, la participació en l'inici de l'Any de la Misericòrdia, la setmana de cinema espiritual i el cap de setmana «Aventura't». A més, per al pròxim dimarts dia 29 de desembre està prevista una activitat: «Compartir amb els més pobres, amb la comunitat de l'Anyell».

L'art de Nàpols i la Campània,
amb la conservadora del MEV

Del 10 al 14 de febrer de 2015

El Museu Episcopal de Vic (MEV) et proposa visitar fins a la port meridional d'Itàlia per descobrir algunes de les joies de l'art de Nàpols i de la regió de la Campània. Judit Verdagué, conservadora del MEV, et acompanyarà en aquesta ruta per la regió del sud d'Itàlia, rica en tradicions, història i art. Et proposem descobrir, entre molts d'altres, la basílica medieval de Santa Clara, San Domenico Maggiore, la capella de Sant Sever amb la impressionant escultura del «Crist velat», el Duomo de San Gennaro o el Museu Nacional de Capodimonte. També recorrerem la mítica Pompeia, la ciutat que va quedar adormida sota les cendres d'un volcà i visitarem l'encisadora ciutat d'Amalfi així com l'abadia medieval de Sant'Angelo in Formis, que conserva bona part dels seus frescs bizantins originals.

Consulteu el programa complet del viatge a www.museoepiscopalevic.cat
Informació i inscripcions a 938 889 363 o a inf@mev.museoepiscopalevic.com

Ruth Traver **MeV**

50 catequistes comparteixen un recés

Delegació de Catequesi

Una cinquantena de catequistes i una desena de germanes dominiques es van aplegar el dissabte 28 de desembre al col·legi P. Coll de Vic per al recés que va convocar la Delegació de Catequesi a les portes de l'Advent.

Després d'esmorzar, es va començar amb les laudes i Mn. Pere Oliva, nou delegat episcopal, va dirigir la meditació sobre Maria.

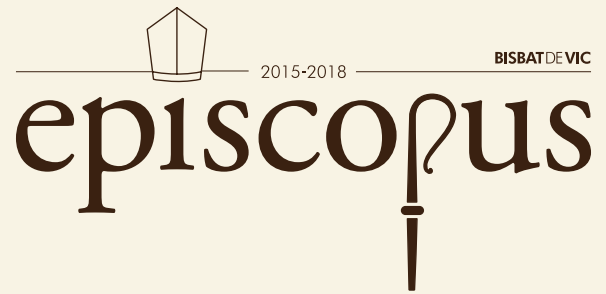
També hi va haver temps de silenci i confessions, i es va acabar amb l'eucaristia, en què es va pregar pels catequistes difunts.

Des de la Delegació de Catequesi agraeixen l'acolliment de les Germanes Dominiques del P. Coll, com ho han fet en els darrers anys.

Bicentenari del bisbe Veyan

Anna Guixà – Coordinadora d'Episcopus

El pròxim dia 30 de desembre es commemoraran els 200 anys de la mort del bisbe Francesc de Veyan i Mola. En aquesta efemèride, a la capella del Pilar de la Catedral de Vic, a les 13h, se celebrarà una missa, presidida pel bisbe de Vic. L'acte serà obert a tothom, de manera que recordarem a través de la pregària el llegat que va deixar-nos aquest bisbe: la catedral de Sant Pere de Vic, l'arxiu i la biblioteca episcopals, un precedent de Càritas i la sala de sínodes.

Donada la importància d'aquest prelat i la seva estreta vinculació amb el primer any del projecte «Episcopus», aquest últim semestre del 2015 hem recordat la seva figura amb diferents accions, entre les quals destaquem les següents:

- Visites guiades que s'estan desenvolupant a la catedral de Vic i al Palau Episcopal per al públic en general; visites que estan tenint un bon èxit de participació, ja que fins al moment d'escriure aquesta nota n'han gaudit més de seixanta persones.
- Acte de presentació a la premsa i a les autoritats, l'obertura del portal web i les xarxes socials, comunicació en gran format a la façana de la catedral tal com veieu en la fotografia adjunta.

- Confecció de material pedagògic sobre la figura de Veyan per a visitar espais que normalment no estan a l'abast del públic; així s'han fet visites especialitzades per a les escoles, en les quals, fins ara, hi han participat més de vuitanta alumnes de diferents centres educatius, a més de tenir-ne moltes d'altres de programades per a l'any 2016.

Nadal des de Vacarisses

La maqueta i la nadala del nostre col·laborador Mn. Sebastià Codina, rector de Vacarisses, va dedicada a l'església romànica de Sant Pere de Vallhonestà, del segle XII i que es troba al terme municipal i parroquial de Sant Vicenç de Castellet. Així comença la nadala:

«Al repeu de Vallhonestà / hi ha un minyó que encara dorm: / acosteuvos de puntetes, / no feu fressa, fa non-non!»

Càritas va ajudar a més de mig milió de persones el 2014

Redacció

Les Càritas de Catalunya van ajudar més de mig milió de persones en situació de pobresa durant l'any 2014. Aquesta va ser una de les principals dades que es van donar durant la presentació de la primera "Memòria social de les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya". L'acte va estar presidit fa uns dies pel cardenal Lluís Martínez Sistach, administrador apostòlic de Barcelona i responsable episcopal de Càritas Catalunya, acompanyat de la Dra. Carme Borbonès, presidenta de Càritas Catalunya i del Sr. Agustí Adell, secretari general de Càritas Diocesana de Tortosa.

Quant a les dades, la despesa total dels nou programes —àmbits de la vida de les persones en els quals Càritas ajuda— va ser superior a 40 milions d'euros. Els tres programes on es van destinar més diners van ser Ajuda a les necessitats bàsiques, Inserció sociolaboral i economia social i, Acollida i acompanyament.

El Papa valora positivament l'acord mundial sobre el clima

El dissabte dia 12, 165 països van arribar a un acord en la cimera del clima de París. L'escalfament haurà de ser controlat sota els dos graus i l'evolució dels resultats es realitzarà cada cinc anys. L'acord és, històric.

El Sant Pare va valorar positivament l'acord: «És històric l'acord aconseguit a París, perquè afavoreix que es garanteixi una particular atenció a les poblacions més vulnerables.» Francesc també va exhortar tota la comunitat internacional a prosseguir amb sol·licitud el camí emprès com a signe d'una solidaritat que es faci cada vegada més concreta.

En seu missatge, el Pontífex va convidar novament a la conversió i a emprendre la via de la solidaritat i de la sobrietat.

Així mateix, va indicar les múltiples formes de solidaritat presents en la societat en favor de les víctimes dels conflictes armats, dels pobres i els migrants i de la cura del medi ambient.

Igualment va confirmar que existeix una amenaça per a la pau per la indiferència globalitzada, que també és una indiferència respecte al medi ambient, afavorint la desforestació, la contaminació i les catàstrofes naturals.

Notícies Breus

Nova web del Seminari Interdiocesà

El Seminari Major Interdiocesà de Barcelona, on es formen els seminaristes de Vic i Solsona, ha estrenat recentment nova web (www.seminarimajorinterdiocesa.com). El seu rector actual, Mn. Norbert Miracle, en la salutació afirma que «és una pàgina senzilla, però hi trobareu una petita mostra de la vida d'aquesta comunitat formativa en camí cap al ministeri presbiteral».

L'article

De bat a bat

Pere Oliva March, prev.

«Portals i finestres obrim de bat a bat», ens recorda una cançó pròpia del temps d'Advent. Justament les portes tenen una doble acció: obrir o tancar. Són dues possibilitats ben diferents, però en el tercer diumenge en l'espera de Nadal, en comunió amb el papa Francesc, hem optat per obrir-les. Perquè se'ns recorda que mai el pas barrat no pot ser un senyal de pista adient per als cristians.

Obrir una porta pot ser un gest d'acolliment, potser també una disposició a rebre algú a casa teva. Obres la casa, el cotxe i la persona, en la mesura en què una confiança prèvia permet aquest gest de proximitat. Obres la vida als altres quan t'adones que els importes, quan veus que acullen la confiança.

Hem obert les portes de la nostra Església indiscriminadament. Nadal de portes obertes! Portes obertes per a tothom. Ens fem sol·licitos a tothom: als qui anhelan que les portes no estiguin ajustades, fins als qui amb recel contemplen l'escena, o als qui de manera indiferent fan el seu propi camí per aquest món sense atendre cap referència.

Una porta oberta, però, sempre suscita curiositat, encara que només sigui tafanejar –com en una botiga– per donar un cop d'ull al gènere. I quan l'Església obre les seves portes –de fet, mai no s'han tancat del tot– vol fer avinent a tothom el misteri d'Amor que l'ha constituïda, que l'encamina, que la guia, que la renova, i sap que «la seva crida s'escampa a tota la terra»... El Senyor, des de sempre, ha vessat la seva misericòrdia a tots els homes i dones i en tots els temps; i els qui ens sentim poble seu volem anunciar-ho amb goig.

Que bé que ho diu el papa Francesc: «La misericòrdia és font d'alegria, de serenitat i de pau (...). És la via que uneix Déu i l'home, perquè obre el cor a l'esperança de ser estimats malgrat el límit del nostre pecat (...). Tendresa, compassió, indulgència i perdó» (MV, 2).

Sí, hem obert les portes, perquè mai no haurien de romandre tancades; hem obert de bat a bat les finestres perquè el Senyor transiti a fora i a dins; hem obert el nostre cor als altres perquè res no impedeixi que Déu s'acosti i que es faci home enmig nostre i en els nostres dies, en un camí de vida generosa i compartida.

El llibre

El puente de los espías

Director: Steven Spielberg

EUA, 2015. Drama. Per a joves.
Intèrprets: Tom Hanks i Mark Rylance.

James Donovan (Tom Hanks), un advocat de Brooklyn, es veu inesperadament involucrat en la Guerra Freda entre el seu país i l'URSS quan la mateixa CIA li encarrega una difícil missió: negociar l'alliberament d'un pilot nord-americà (Austin Stowell) capturat per la Unió Soviètica.

Steven Spielberg torna amb una de les seves millors pel·lícules, que retorna l'heroïcitat de la vida quotidiana, amb una història basada en fets reals i que es posiciona com una de les preferides per a la Gala dels Òscars.

La pel·lícula té una enorme lliçó per als nostres dies i perdurarà en el temps. És una molt bona pel·lícula per a fomentar el diàleg interreligiós o el polític des d'una visió més propera, a l'abast de tothom.

Glossa

La família, «oasi» de misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

Sempre ens quedarà la família! Aquest és el gran convenciment que resta en el cor de les persones quan es viu l'experiència dolorosa de veure com tantes i tantes realitats es van enfonsant. «En una mentalitat contemporània que sembla oposar-se al Déu de la misericòrdia i tendeix, a més, a vorejar de la vida i arrencar del cor humà la idea mateixa de la misericòrdia» (St. Joan Pau II, *Dives in misericordia*, 15), l'Església és cridada a esdevenir un oasi de misericòrdia i, d'una manera ben concreta, ho ha de ser cada família cristiana. L'experiència d'amor i de misericòrdia s'aprèn fonamentalment en la família.

L'amor gratuït i incondicional dels pares envers els seus fills és una imatge de l'amor misericordiós de Déu a favor nostre. En la família cada fill és estimat pel que és, i no pas per les seves qualitats o les seves virtuts. Si hi ha alguna preferència en la família, sempre és a favor del més feble i necessitat. Sense l'experiència de l'amor en la família és ben difícil donar a conèixer l'amor de Déu per a tots i cada un de nosaltres.

Tenir cura del petit, del malalt, de l'ancià, és una de les característiques de la veritable família. Fent realitat

aquesta expressió d'amor, la família es converteix en escola de misericòrdia per als seus infants i joves. També en aquesta mateixa línia acollir la vida humana amb generositat i, sobretot, quan apareix amb discapacitats, és presència de misericòrdia i font de benedicció de Déu, de la qual els qui ho viuen són testimonis. La persona, sigui petit, gran o anciana, ha de ser estimada, més enllà de les seves capacitats, per ella mateixa, com Déu ens estima a tots.

La família és l'escola també del perdó ofert i rebut. Sense el perdó no es pot entendre la convivència familiar. Si els esposos no es perdonen permanentment, si pares i fills no es perdonen, si els germans entre ells no es perdonen, sinó que es van acumulant en el cor les petites i grans coses, les relacions es van deteriorant i la convivència es fa impossible. Però si el perdó és generós en el desig, els sentiments van canviant i es fa possible cada dia tornar a començar amb un amor renovat. L'experiència de ser perdonat és fonamental per a una persona, tant per a comprendre Déu, com per a relacionar-se amb els altres. Qui no ha estat mai capaç de demanar perdó i de perdonar no podrà relacionar-se ni amb Déu ni amb els altres.

